

jo dobil zabodljaj z nožem Ivan Prunko, prekupčevalec živine. Prunka so našli drugo jutro mrtvega in so ga sodno raztelesili. Komisija je ugotovila, da Prunk ni podlegel rani od noža, ampak zastrupljenju vsled preobilo popite šmarnice. Preiskava se še nadaljuje.

S prebito lobanjo v bolnišnico. V mariborsko bolnišnico je bil prepeljan 38 letni Rudolf Povalec, delavec iz okolice Hoč pri Mariboru. Nekdo ga je napadel iz zasede in mu je s kolom prebil lobanjo. — Ivanu Gradišniku, 42 letnemu tovarniškemu delavcu od št. Petra, je njegov tovariš v vinoču s sekuro zlomil levo roko in mu je prebil lobanjo.

7000 din škode so povzročili te dni vlomilci, ki so vdrli v Gorci v Halozah v hišo dr. Suhadolnika. Odnegli so obleke in perila ter daljnogled in znaša skupna škoda 7000 din.

Ženska se vrgla pod vlak. Na železniškem prelazu v Medlogu pri Celju se je vrgla pod savinjski vlak 25 letna Antonija Velunšek, ki je stanovala zadnji čas na Polulah pod Celjem. Stroj ji je odrezal resno roko in nogo in jo je vlekel nekaj časa s seboj. Velunškova je dobila tako hude notranje poškodbe, da je kmalu za tem izdahnila.

Novorojenčka umorila in zakopala v tuj grob. Na mestnem pokopališču v Celju je hotel popraviti grob svojega sina g. Jakob Poznič, mestni tržni nadzornik, ker je videl, da je nekdo razkopaval po gomili in odstranil cvetje. Pod tanko plastjo zemlje je zadel na v raztrgani ženski predpasnik zavito in že precej razpadlo trupelce novorojenčka. Sodno raztelesenje je ugotovilo, da je bil otrok po rojstvu umorjen in mu je najbrž nečloveška mati zamašila usteca s slamo, da ni mogel kričati. Orožniki so uvedli preiskavo.

Radi napada v bolnišnico. V Laškem so obdelali neznanec z nožem 24 let starega orožnika, ki ima rano na levi strani in po glavi. Poškodovanega so oddali v celjsko bolnišnico.

Radio nositelj kulture

Da bi zamorski domačini dobili primeren pouk: glede poljedelstva, obrti, zdravstva in drugih takih stvari, je dala uprava britskega Suda na postaviti v glavne koče zamorskih in arabskih vasi »čarobne omare, ki uče modrost«. To so seveda radijski sprejemniki, ki se sami vključujejo za oddaje, ki so jim namenjene, in se ob koncu teh oddaj tudi sami izkjučujejo. Domačinom so najstrožje prepovedali vsak dotik teh skrivnostnih aparatov. Vsak mesec bo radijski strokovnjak obiskal vasi, da pogleda, ali aparati še delujejo.

55 milijonov za orožje sposobnih mož

Ameriško časopisje je objavilo po podatkih

Mlad šofer si sam končal življenje. Z velikega cestnega mosta, ki vodi čez Savo pri Črnučah pri Ljubljani, je skočil v Savo in utonil Ladislav Novotny, 25 letni šofer pri tvrdki Eifer v Ljubljani. V poslovnih pismih navaja kot vzrok prostovoljne smrti — nesrečno ljubezen.

Kmalu po poroki v prostovoljno smrt. Obešeno so našli starejšo hčerko najemnice gostilne »Sekolska klet« v Novem mestu. Nesrečnica se je poročila pred 14 dnevi pravoslavno z uslužbencem svoje matere.

Že zopet vlomilec v cerkvi. Nočni vlomilec je vdrl v župno cerkev v Dovjem na Kranjskem. S cepinom je skušal vdreti pri velikih in stranskih vratih, kar mu pa ni uspelo. Lotil se je vrat na zakristiji, kjer je popustila ključavnica. Zločinec je razbrskal ter razmetal po žagradu mašno obleko, pretaknil je vse omarice ter pregledal kelih in ciborij, ne da bi ju bil vzel

s seboj. Tabernakelj bi bil rad odprl, pa ni imel sreče. Razbil je tri nabiralnike, v katerih pa ni bilo bogznaj kaj, ker so bili izpraznjeni pred kratkim. Škoda cenijo na 1000 din. Vlomilec je pustil za spomin v zakristiji cepin.

Izpred sodišča.

Obsodba mlade tatinske družbe. Mariborsko okrožno sodišče je imelo zadnje dni posla z mladinsko tatinsko družbo, ki je strašila in kradla po Ptujskem polju vse, kar ji je prišlo pod roko. Sodišče je upravičeno prisodilo uzmovičem strožjo kazen. Kolovodja družbe Stanko Tivadar je dobil dve leti strogega zavora; Jože Debeljak je bil obsojen na 15 mesecev strogega zavora, Franc Hojnik na eno leto strogega zavora, Jakob Vesenjalk na pet mesecev strogega zavora, Ferdinand Šambolec na štiri mesece zavora in M. Tivadar na eno leto strogega zavora.

Nasilni slaboumnež vzrok krvavega dejanja.

Žalostni dogodki pred zločinom

V Račah pri Mariboru je prevzela Elizabeta Drevenšek leta 1933 po svojih starših posestvo. Poročila se je z Ivanom Drevenšek iz Šikol in se je obvezala, da bo skrbela za svojega brata Henrika in sestro Alojzijo, ki sta oba slaboumna. Henrik je bil že eno leto v umobolnici in je znan po nasilnosti.

Drevenškova tudi ni imela sreče v zakonu in je bil njen mož radi požiga hiše obsojen na dve leti. Kazen je prestal letos februarja, a se ni naselil pri svoji ženi v Račah, ampak pri svojih starših v Šikolah, ker mu je Henrik grozil, da ga ubije.

Ko je sedel Drevenšek v zaporu, je Henrik vedno znova tirjal od svoje sestre denar, katerega je zapravljval. Henrikova zapravljivost je spravila Drevenškovo domačijo tako daleč, da je bila sodno cenjena.

Iz bojazni pred bobnom je Elizabeta odrekla bratu denarno podporo, kar ga je

pa povsem zdvijalo in je bilo videti, da je slaboumnež ob vsako razsodnost, kolikor je je še imel.

Divjanje slaboumneža na predvečer pred krvavim obračunom

Na večer pred krvavim obračunom je dala Drevenškova Henriku večerjo, katero je zavrnil in je pričel s sestro prepir. Naposled je zagnal skledo z večerjo ob tla, zagrabil sestro in jo je suval ob zid. Ženski se je le posrečilo, da se mu je izmuznila in ušla na prosto. Skrila se je za grmovje, kjer je prebila vso noč. Brat jo je sicer iskal, vendar je ni našel. Vrnil se je v hišo, kjer je zdrobil s sekuro vso opremo ter okna. Vsled razbijanja se je utrudil, legel v posteljo in je zaspal.

Krvavo dejanje

Drevenškova, ki je prebila vso noč pod milim nebom, se je vrnila drugo predpoldne v prepričanju, da je brat že odšel, ko se je izdivjal. Našla pa je divjaka v po-

Toda otrokova mati, grofična Lucija Kristalška, se je branila. Saj ni take sile, je dejala, in se ne mudi; otrok je zdrav in krepek in nobenega strahu ni za njegovo življenje. Pri krstu mora župnik vprašati, odkod je dete in kdo so njegovi starši; tako bi moralo priti vse na dan. Zaman bi bil ves trud in vsi napor, da bi ostala stvar tajna in skrita. Bržkone se bodo razmere na domačem gradu v kratkem spremenile; tedaj bi otroka lahko krstili...

Tako so čakali in čakali: teden, pet tednov, deset tednov in še več.

Grofična Lucija se je vrnila domov in pol leta je ni bilo več blizu, vendar je po ovinkih večkrat poslala kak denar.

Pozneje je prišla sem ter tje na otroka gledat, popetovala ga je, poljubljala, mu prinesla sladkarij in se zahvaljevala, da gozdarja tako lepo skrbita za dete, pa jima je — razen denarja, ki ga je dajala za rejo — pustila večkrat še kako dragoceno darilo.

Zaradi krsta ni rekla nikoli ničesar, le nekoč se tako mimogrede omenila, da je doma še vedno vse po starem in da je treba vse še bolj skrivati ko doslej, sicer gorje ne le njej, ampak tudi gozdarjema; saj vesta, kako nagle jeze je njen gospod oče.

Cenco, gozdarko, ki je lepega otroka ljubila, ko da je njen, je jela vest vedno huje peči, ker je otrok bil še vedno brez krsta. Ko je to nekoč svojemu možu, gozdarju, potožila, se ji je ta zasmel in dejal, da nju to figo briga, glavna reč je, da jima

grofična dobro plača, za drugo naj se pa le ona sama meni.

Tako je deček rastlel in, ko mu je bilo pet let, je bil že tako krepek in velik, da so ljudje dejali, da mu je že osem let.

Čim večji pa je postal, tem bolj nerodno se je gozdarjema zdelo, da bi ga peljala h krstu; saj bi ljudje ne nehali spraševati in govoriti in zabavljati.

Spočetka sta Cenca in njen mož klicala otroka kar samo »pobiče«. Ko pa je že ta ali oni lovec poprašal po njem, sta ga imenovala za Anzana. Ker pa se je o kresu rodil, mu je gozdar dal kar priimek tudi, češ da se piše Kresnik in da je sin njegove bratranke, ki je koj po porodu umrla. Tako je prišel deček do imena in priimka.

Kaj kmalu že se je pokazala dečkova neugnana, drzna narava. Lezel je po skalovju, plezal po drevju kakor veverica, se boril z velikimi psi, raztrgal je mnogo hlač in tudi po hiši je mnogokaj pobil in napravil obilo škode.

Medtem ko je bil gozdar hud in ga je za vsako reč pošteno naklestil, ga je žena razvajala. Prave vzgoje otrok ni imel in zaradi tega je ves podivjal. Že tako drzen je bil, da si je vzel gozdarjevo puško, kadar tega ni bilo doma, in je na slepo streljal okoli.

Tako bi bil nekoč gozdarja skoraj ustrelil. Ta ga je zato tako pretepel, da je bil ves moder po telesu. Od tega dne je Anza surovega moža sovražil iz vse